

Vores ordfører under åbningsdebatten, hr. Jørgen Estrup, talte om, at det var målet og proportionerne i indgrebet, der var vigtigt, altså at det især var det private forbrug, der skulle holde for med op til 5 mia. kr., og så var der lidt på den offentlige sektor, 2 mia. kr., så ud af de 7 mia. kr., man samlet får fat i, skal de fem syvendedele komme fra den private sektor i form af opsparing, og de to syvendedele fra den offentlige sektor.

Jeg vil takke Venstre og De Konservative for den konstruktive indstilling, de ved den lejlighed lagde for dagen. Jeg skal nok lade være med at håne dem eller tale nedsættende om, hvordan de vendte på en tallerken efter en kategorisk afvisning; det skal jeg nok lade være med at stå og bore i, for det er jo passé. Nu er det den konstruktive indstilling og viljen til også fra Venstres og De Konservatives side at samarbejde med regeringen, sådan at vi kan fastholde det overordnede økonomiske mål: en stærk og sund dansk økonomi til glæde for os alle sammen.

Ud over det, at finansloven har med det økonomiske sigte at gøre, afspejler den også de politiske prioriteringer, var jeg inde på i starten, og vi tegner med det finanslovsforslag, der her ligger til første behandling, fra regeringens side en klar tryghedsprofil over for den danske befolkning. Det går på den sociale velfærd, som vi løbende, kontinuert og uden at stoppe holder under revision. Der er ting og sager, der kan kravle ud ad en tangent og udvikle sig forkert, og dér går vi så ind og får det stoppet, og vi har under stadig overvejelse, hvordan vi kan fastholde grundlaget for dansk velfærd. Der bliver opdateret, der bliver ændret, og jeg synes faktisk, man må sige, at regeringens ministre og de to regeringspartier hele tiden lægger stor kreativitet for dagen.

Der er nogle, der er utålmodige og synes, det skal gå meget stærkere. Dem har vi også nogle af i mit eget parti og blandt vores vælgere, og det er jo altid spændende i pressen at berette om, at der nu er nogle, der vil skælde ud på deres eget parti. Men vi mener, at den hastighed, det har her, er forsvarlig. Det holder sig inden for vores regeringsgrundlag, og jeg synes også, vi skal markere ved denne lejlighed, at vi også med denne finanslov fastholder den reformlinje, som har været så klar og så typisk for denne regering.

Der er nogle, der undervejs har fået galt i halsen, at statsministeren talte om, at der skulle

holdes en reformpause, og det har vi fået revet i næsen igen og igen. Jeg skal da for god ordens skyld fastslå, at det, statsministeren talte om ved den lejlighed – og det har han selv forklaret igen og igen – var arbejdsmarkedsområdet, hvor vi jo havde lavet en aftale med De Konservative, og hvor vi så skulle have tid til, før vi kastede os ud i nye ændringer og revisioner på området, at få gennemført de ting, der var aftalt.

Vi tegner, som jeg sagde, et trygt samfund med dette finanslovsforslag, et samfund, som vi her i landet kan være i, ligesom det er vores opfattelse i Det Radikale Venstre, at man kan færdes trygt på gader og stræder. I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at citere en klog dame, professor i statskundskab Lise Tøgeby, som jeg tror stort set alle partier efter udvalget for magtudredning, som var nedsat her i Folketinget, var enige om at sætte i spidsen for det hold af forskere, som skulle prøve at udrede videre, hvordan magtfordelingen var i Danmark.

Hun blev spurgt af Politiken forleden dag om nogle ting i forbindelse med udlændingedebatten, men det er jo også noget, der kan gå på andre holdningsspørgsmål, f.eks. det dér med at kunne gå trygt på gader og stræder i land og by. Hun sagde til Politiken den 21. oktober i år, at politikerne i debatten ofte reagerer på et ekko af de negative budskaber, som de selv har udsendt. Og jeg skal citere hende lidt mere udførligt. Hun siger:

»Med vores undersøgelse . . .«, og det var en undersøgelse, man foretog i 1995 af danskernes holdninger til flygtninge og indvandrere, . . . påviste vi, at det i høj grad er medierne, der skaber en slags virkelighed ved at berette om såkaldte nyheder, som politikerne reagerer på. Jeg mener fortsat, at det er tilfældet. Meget tyder på, at politikerne for tiden handler på grundlag af stærkt overdrevne forestillinger om vælgernes synspunkter og reaktioner, som så cementeres af opinionsmålingerne. Vi har at gøre med en spiraleffekt, som i høj grad er medieskabt. Og det bliver alvorligt, når politikerne giver efter og handler på grundlag af nogle forestillinger, som der reelt ikke er belæg for.« Lise Tøgeby, professor, i Politiken den 21. oktober d.å.

Jeg mener, det er kloge ord, og at vi som politikere har et ansvar for at udvise mod og fasthed.